

er imidlertid Udvalgets Mening, at det her ved denne Lejlighed bør siges, at naar der i Brød- og Mælkeudsalg findes andre Ting til Forhandling, maa disse andre Varer ikke være i Butikkerne paa Helligdagene, men der maa kun være de Ting, som man efter Loven er berettiget til at forhandle.

Medens jeg er ved § 2, vil jeg henvende Opmærksomheden paa, at der uden for Betænkningen er stillet et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Slagelse (Lange). Jeg skal ikke indlade mig videre paa at omtale denne Ændring, forinden det ærede Medlem selv har udtalt sig derom. Et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), har i Betænkningen taget Afstand fra § 2, som han ikke vil være med til. Da jeg antager, at han selv vil udtale sig derom, skal jeg ikke allerede nu imødegaa ham.

I Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 3 er foreslaaet indsat et enkelt Ord, da der i Udvalget har været Tvivl om, hvorvidt saadanne Ting som Kager i alle Tilfælde kunne betragtes som tilberedte Spisevarer. § 4 angaar Barberer og Frisører. Fra Forslagsstillerens Side saavel som fra Udvalgsflertallets Side har det været hævdet, at naar to eller flere Helligdage faldt umiddelbart efter hinanden, kunde man godt gøre den sidste af Dagene til en Fridag for Barberernes og Frisørernes Vedkommende. Men dette har ikke vundet Tilslutning hos den højtærede Justitsminister, og man har ogsaa fra anden Side ment, at det kunde have sine Vanskeligheder, og man er da bleven enig om at stryge denne Bestemmelse, saaledes at det her bliver ved de gældende Bestemmelser.

Til § 5, der berører Indenrigsministeren, er der stillet en Række Ændringer af Hensyn til et Ønske fra den højtærede Indenrigsministers Side under første Behandling angaaende en Bestemmelse, som han mente var ganske nødvendig af Hensyn til Fabrikloven. Ændringsforslaget under Nr. 8 foreslaar indsat 3 Ord: „eller andre Forhold“; det er egentlig en Udvidelse af Indenrigsministerens Bemyndigelse til i visse Tilfælde at kunne undtage forskellige Virksomheder fra Helligdagsloven. Ændringen stilles, fordi Udvalget har bragt i Erfaring, at der foruden de Virksomheder, der sigtes til her i § 5, og de Virksomheder, som ere omtalte i den nugældende Helligdagslov, ogsaa gennem Tiderne har udviklet sig en Del Virksomheder, f.

Eks. de store Vadskerier her i København, for hvilke det er umuligt at holde sig indenfor de Begrænsninger, der foreslaas her, saavel som indenfor de nugældende, naar de ikke skulle skades i deres Bedrift. Naar Loven, som jeg haaber, bliver vedtaget, kunne disse Vadskerier komme med Anmodning til den højtærede Indenrigsminister om at blive undtagne, og saa vil Indenrigsministeren være bemyndiget til at tilstaa det. Ved Ændringsforslaget under Nr. 9 har Udvalget strøget en Del af Bestemmelserne i § 5, som gik ud paa, at hvor Forholdene vare saadanne, at Virksomheden absolut ogsaa maatte gaa om Søndagen, der skulde saadanne Virksomheder ogsaa være tilladte uden Hensyn til, om det er Sogn eller Søndag; men i saadanne Virksomheder skulde Arbejdsgiveren være forpligtiget til at give Arbejderne fri mindst hveranden Søndag. Dog at det stod Arbejdsgiverne og Arbejderne aabant at komme til en Overenskomst om Afvigelse derfra. Men i Udvalget har man fundet, at denne Bestemmelse er ret uheldig, fordi man som Regel maa gaa ud fra, at da Arbejdsgiveren er den stærkeste, vil Følgen af en saadan Overenskomst blive, at Arbejderne komme til at staa uden nogen Sikkerhed for at faa nogen Fridag. Man er derfor bleven enig om at stryge denne Bestemmelse, saaledes at Arbejderne i disse Virksomheder altid ere sikre paa at faa hveranden Søndag fri.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 10 er der ikke kommet noget nyt ind med Hensyn til Mejerierne. Man har villet slaa fast, at Driften af Mejerier er undtagen fra Helligdagsloven, saaledes at man altid kan være sikker paa, at Mejerierne kunne fortsætte deres Drift ogsaa paa Helligdagene. Det samme er derimod ikke Tilfældet med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 11. Her havde man i Forslaget skrevet, at med Hensyn til Sætning og Trykning af Dagblade gjaldt der ikke nogen Forbudsbestemmelse. Nu er det saaledes, at Trykkerierne slet ikke have Lov til at arbejde paa Helligdagene, men som Forholdene have udviklet sig med Hensyn til Udgivelsen af Dagbladene, har man fundet, at det var for haard og snæver en Bestemmelse, som det i Grunden slet ikke var muligt at overholde, og saa mente Forslagsstillerne, at der ikke var noget i Vejen for at give fuldstændig frit Slag paa dette Omraade, altsaa lade Dagbladene selv bestemme, hvilken Tid af Helligdagene de vilde arbejde, idet man gik ud fra, at Dagbladene nok selv vilde sørge for at be-